

טון. תאריך המיסמך היה ה-27 במאי, 1959, בסביבות התאריך בו גויס, על פי הפירוטמים האמריקאים. המלך חוסיין לי שירות-הביון האמריקאי.

מיסמך היה מכתב שהופנה אל הר
11 נוסח הצבאי (של חיל-היבשה) בשני ריות ארצות-הברית בתל-אביב. וזה היה תוכנו של המכתב:

1. אני מתייחס למכתבך 59/70 מתאריך 26 במארס 1959, וטימן תיקן מתאריך 14 באפריל 1959 בנושא הנ"ל.
2. בקשר עם שאלותיכם לגבי מיג"ר ג'נרל משה דיין, התייעצנו עם הסוכנות המרכזית (סי-איי-אי). הם הודיעו לנו ש"דין היה ידוע הטוב למתייהם הבריטיים שייס מכיוון שהיה מעורב במיבצעים עדיינים מסויימים שניהלו במזרח-התיכון, אס-איי-אס. (הביון הבריטי) בא בדברים עם דיין ב-1947, שעה שהיה כולו בבית-סוהר בריטי והשיג את שחרורו לפני תום תקופת מאסרו.
3. הסוכנות המרכזית לביון (סי-איי-אי) סבורה כי אפשר למצוא צורה נאותה של מגעים משותפים עם דיין, תוך שיתוף הסי-איי-אי בהתאם לנוהג במקרים קודמים. הסי-איי-אי יתן הוראה לשלוחו בתל-אביב, מר ב' לוקינג, שעה שגייס את הליה"ב יוא איתן במגע. עליך לקיים מגע הדוק עמו בתור מתווך.
4. הודע למשרד עוזר הרמטכ"ל למו"ד דיין פרטים מלאים על תוכניתך לגבי דיין.
5. יש להשמיד מכתב זה בהתאם להוראות הביטחון המתאימות ותחת הפיקוח המתאים.

באותה תקופה היה הסיפור שהשתמע מהמיסמך, דמיוני מכדי להתקבל על הדעת. קשה היה לתאר שסוכנות-הביון האמריקאית אומנם נססה להתקשר עם מנהיגים רמיזמעה כדי להעזר בשירותיהם הטרביים. כתב העולם הזה בעת פירסום המיסמך "אילו היינו בטוחים שהמיסמך הוא אמיתי ולא מעשה פרובוקציה עויין, היינו מודים מתוכו כלל הביון האמריקאי רצה לעשות ניסיון לקיים מגע עם דיין, שהיה אז אורח פרטי אחרי שחרורו מצה"ל בשנת 1957 ולפני כניסתו לממשלה כשר-חקלאות בשנת 1959.

באותה תקופה היה הסיפור שהשתמע מהמיסמך, דמיוני מכדי להתקבל על הדעת. קשה היה לתאר שסוכנות-הביון האמריקאית אומנם נססה להתקשר עם מנהיגים רמיזמעה כדי להעזר בשירותיהם הטרביים. כתב העולם הזה בעת פירסום המיסמך "אילו היינו בטוחים שהמיסמך הוא אמיתי ולא מעשה פרובוקציה עויין, היינו מודים מתוכו כלל הביון האמריקאי רצה לעשות ניסיון לקיים מגע עם דיין, שהיה אז אורח פרטי אחרי שחרורו מצה"ל בשנת 1957 ולפני כניסתו לממשלה כשר-חקלאות בשנת 1959.

באותה תקופה היה הסיפור שהשתמע מהמיסמך, דמיוני מכדי להתקבל על הדעת. קשה היה לתאר שסוכנות-הביון האמריקאית אומנם נססה להתקשר עם מנהיגים רמיזמעה כדי להעזר בשירותיהם הטרביים. כתב העולם הזה בעת פירסום המיסמך "אילו היינו בטוחים שהמיסמך הוא אמיתי ולא מעשה פרובוקציה עויין, היינו מודים מתוכו כלל הביון האמריקאי רצה לעשות ניסיון לקיים מגע עם דיין, שהיה אז אורח פרטי אחרי שחרורו מצה"ל בשנת 1957 ולפני כניסתו לממשלה כשר-חקלאות בשנת 1959.

באותה תקופה היה הסיפור שהשתמע מהמיסמך, דמיוני מכדי להתקבל על הדעת. קשה היה לתאר שסוכנות-הביון האמריקאית אומנם נססה להתקשר עם מנהיגים רמיזמעה כדי להעזר בשירותיהם הטרביים. כתב העולם הזה בעת פירסום המיסמך "אילו היינו בטוחים שהמיסמך הוא אמיתי ולא מעשה פרובוקציה עויין, היינו מודים מתוכו כלל הביון האמריקאי רצה לעשות ניסיון לקיים מגע עם דיין, שהיה אז אורח פרטי אחרי שחרורו מצה"ל בשנת 1957 ולפני כניסתו לממשלה כשר-חקלאות בשנת 1959.

באותה תקופה היה הסיפור שהשתמע מהמיסמך, דמיוני מכדי להתקבל על הדעת. קשה היה לתאר שסוכנות-הביון האמריקאית אומנם נססה להתקשר עם מנהיגים רמיזמעה כדי להעזר בשירותיהם הטרביים. כתב העולם הזה בעת פירסום המיסמך "אילו היינו בטוחים שהמיסמך הוא אמיתי ולא מעשה פרובוקציה עויין, היינו מודים מתוכו כלל הביון האמריקאי רצה לעשות ניסיון לקיים מגע עם דיין, שהיה אז אורח פרטי אחרי שחרורו מצה"ל בשנת 1957 ולפני כניסתו לממשלה כשר-חקלאות בשנת 1959.

באותה תקופה היה הסיפור שהשתמע מהמיסמך, דמיוני מכדי להתקבל על הדעת. קשה היה לתאר שסוכנות-הביון האמריקאית אומנם נססה להתקשר עם מנהיגים רמיזמעה כדי להעזר בשירותיהם הטרביים. כתב העולם הזה בעת פירסום המיסמך "אילו היינו בטוחים שהמיסמך הוא אמיתי ולא מעשה פרובוקציה עויין, היינו מודים מתוכו כלל הביון האמריקאי רצה לעשות ניסיון לקיים מגע עם דיין, שהיה אז אורח פרטי אחרי שחרורו מצה"ל בשנת 1957 ולפני כניסתו לממשלה כשר-חקלאות בשנת 1959.

באותה תקופה היה הסיפור שהשתמע מהמיסמך, דמיוני מכדי להתקבל על הדעת. קשה היה לתאר שסוכנות-הביון האמריקאית אומנם נססה להתקשר עם מנהיגים רמיזמעה כדי להעזר בשירותיהם הטרביים. כתב העולם הזה בעת פירסום המיסמך "אילו היינו בטוחים שהמיסמך הוא אמיתי ולא מעשה פרובוקציה עויין, היינו מודים מתוכו כלל הביון האמריקאי רצה לעשות ניסיון לקיים מגע עם דיין, שהיה אז אורח פרטי אחרי שחרורו מצה"ל בשנת 1957 ולפני כניסתו לממשלה כשר-חקלאות בשנת 1959.

באותה תקופה היה הסיפור שהשתמע מהמיסמך, דמיוני מכדי להתקבל על הדעת. קשה היה לתאר שסוכנות-הביון האמריקאית אומנם נססה להתקשר עם מנהיגים רמיזמעה כדי להעזר בשירותיהם הטרביים. כתב העולם הזה בעת פירסום המיסמך "אילו היינו בטוחים שהמיסמך הוא אמיתי ולא מעשה פרובוקציה עויין, היינו מודים מתוכו כלל הביון האמריקאי רצה לעשות ניסיון לקיים מגע עם דיין, שהיה אז אורח פרטי אחרי שחרורו מצה"ל בשנת 1957 ולפני כניסתו לממשלה כשר-חקלאות בשנת 1959.

במדינה

העם

אור לגויים

שאלה מוסרית גדולה
ריחפה על פני ישראל. אבל היא לא נשאלה כלל

אין נשק אכזרי יותר מפצצות-הזעזוע, שהנשיא ג'ראלד פורד הבטיח לספקן לישראל.

פצצה זו מפורת באוויר דלק, ומציתה אותו. הלהבה הפיתאומית יוצרת תנועת אוויר עצומה, הקורעת את האריות של כל דבר חי הנמצא בקוטר של 15 מטרים. במקום שנופלת פצצת-זעזוע, אין פצור עים. המוות אכזרי ובטוח. הוא חודר לכל נקיק, מבקיע את המיתקן המבוצר ביותר. **מפסח צינני**, כאשר התייצב ג'ימי קארטר לפני הציבור האמריקאי וביקש את אמון, הוא הבטיח להחזיר מידה של מוסר אנושי למדיניות האמריקאית, לשים קץ למיסחר הצינני בקשקטלני. עתה מקיים קארטר את אשר הבטיח. הוא שלח מכתב-עידוד לאנדריי סאחא"רוב, המדען הסובייטי שוחר-החרוה, כדי לקיים את הכלל שמשמלה מוסרית צריכה לדאוג להרוויח-האדם בכל אחר. על כך זכה בשבחים רבים בישראל.

זכו השבוע בניצחון נוסף, מבלי שידעו על כך. הם ניצחו גם את הדמוקרטיה של עמדה להשתלט על המיפלגה הליברלית בליכוד.

בוועידתה הקודמת החליטה המיפלגה הליברלית על קץ שיטת ועדות-המינויים הבוחרות את מועמדי המיפלגה לכנסת ולמוסדות האחרים. היא קבעה שהמועמדים ייבחרו בבחירות חשאיות.

לכאורה היתה זו החלטה שנועדה להשיג את השיטה הדמוקרטית בבחירות הרפנימיות במיפלגה למעשה, היתה זה רק שלב-ביניים בדרך אל הדמוקרטיה. שכן הבחירות החשאיות לבחירת המועמדים אמורות להיערך לא בקרב כלל חברי המיפלגה, אלא בקרב 196 חברי מרכז המיפלגה, שלא כולם נבחרו לתפקידים בשיטה הדמוקרטית. למעשה הפכה החלטה זו את מרכז המיפלגה לוועדת-מינויים.

אלא שגם כאן לא ניתן חופש-בחירה לחברי המרכז. כדי שלא לקפח ניצגי גור פים ואזורים במיפלגה, העלוולים לצאת מקופחים בבחירות חשאיות, החליטה ועידת הליברלים שצריך לחשוב על דרך שעל-פיה יינתן ייצוג לאזורים ולקבוצות מיקצועיות, שלא בדרך של בחירות.

השבוע כונס מושב מיוחד של ועידת המיפלגה הליברלית, כדי לקבוע מה תהיה הדרך לשיריון המקומות. היתה זו אחת

ליברלים ארליך זלטה
הפוטש שנכשל

הוועידות הסוערות ביותר בתולדות המיפ"ל. היא היתה בלווה צעקות וקריאות ביניים, ולא אחת נדמה היה כי תתפוצץ בטרם תגיע לסיימה.

הציידים רבום, הסיבה לכך מובנת. אנשי הליכוד כולם חיים בהרגשה שבבירות הקרובות עשויה סיעתם בכנסת לגדול, וכך, עוד בטרם ניצוד הדוב, כבר החלו הציידים לריב על חלוקת עורו.

הנהגת המיפלגה, בראשותו של ח"כ שמחה ארליך, גיבשה הצעה משלה, שידיברי המנהיג הפרוש של המיפלגה, הדי"ר אלימלך רימלט, אינה דמוקרטיה במאה אחוז, אבל היא שמונים אחוז של דמוקרטיה מלאה. ההצעה אמרה, כי מתוך 15 מועמדי המיפלגה ברשימת הליכוד לכנסת, ייבחר ראש הרשימה בהצבעה נפרדת ומייחדת. 11 חברים ייבחרו ב"הצבעה חשאית, ועבור שלושה חברים נוספים ישוריינו מקומות.

נגד כוונה זו ניסו להתקומם שני ראשי הערים של המיפלגה הליברלית, ראש עיר רמת תל-אביב, שלמה ("צ'צ'") להט וראש עיריית המתגן, ישראל פלד. צ'צ' שישב ראש בישיבת הוועידה, ניסה — בידי חזקה — לנסות להעביר החלטה שתאשרר למועצת המיפלגה בה 450 חברים או לוועידה כולה, המונה 789 איש, לבחור בהצבעה חשאית וללא שיריון, את מועמדי המיפלגה לכנסת. בפורום רחב כזה, קיוו צ'צ' ופלד, יגדלו סיכוייהם לרענן את הנהגת המיפלגה.

אלא שצ'צ' נאלץ לעזוב את הוועידה כדי לקבל את פני כדורסלני מכבי תל-אביב, פלד לא יכול להתייצב לבדו מול תוחת המיפלגה הכבדים. בסופו של דבר התקבלה בהצבעה חשאית, ברוב גדול, הצעת הנהגה הקיימת, שמרכז המיפלגה יבחר את הנהגתה ב"חצי דמוקרטיה". הפוטש נמנע.

איך בוחרים בראש

ה מערכה הגיעה לשיאה. כמו ב"ימיה-החרדה ערב מלחמת ששת-הימים, קפאו הצבאות בעמדותיהם, ציפו ל"קרב".

"זה כמו במלחמת-העולם הראשונה", אמר אחד מראשי המחנה של שימעות פרס, "מזה שבועיים נמצאים כולם בחפירות, ואין תנועה, שום דבר לא זו בשטח, זו מלחמת-עמדות".

אי-אפשר היה אפילו לדעת מי נמצא באיזו חפירה — כי רבים מצוירי ועידת מופגת-העבודה נמי צאו בשתי החפירות היריבות גם יחד.

"מעולם לא הייתי נאיבי, אבל בשבועות אלה למתי שיעור בשיפלות אנושית", התמרמר עסקן אחר, "באו אלינו אנשים, ביומם, והבטיחו לתמוך בנו. לא בני קשנו מהם. הם באו בעצמם, למחרת היום הלכו אותם האנשים לצד השני, והבטיחו להם אותו הדבר".

התקפת פתע?

ב מצב כזה יש יתרון ליצחק רבין. לא רק מפני שהוא ראש-הממשלה, ש"המישקל הסגולי של משרתו חשוב בשעה כזאת, אלא מפני שהוא רמטכ"ל-לשעבר, הידע לתכנן מיתקפות. ואכן, בשעות האחרונות לפני שעת-השי"ן ריחפו בחלל המיפלגה שמועות שונות על מיתקפת-הפתע הצפויה של ראש-הממשלה. בין השאר:

השמועה שיהושע רבינוביץ ואהרון ידלין, מוכוכי פרשת אשר ידלין, יכריזו שהם מניחים מדיהם את תיקוהם, ובכך ישחררו את רבין כרגע האחרון מן הקשר הי מכבד עימם.

הודעה כזאת עשויה להוות סנסציה, ו"להחזיר את היוזמה ברגע המכריע לידי צבאו של רבין.

במיקרה כזה יישארו רבינוביץ וידלין חברי-הממשלה במעמד של שרים-בלתי-תיק, מכיוון שאי-אפשר להתפטר מממשלת-מעבר. תיק האוצר עשוי לעבור לידי של חיים צדוק, מי שהיה בעבר שר-המיסחר והתעשייה (מאחר שחיים בר-לב עסוק בבחירות), ואילו תיק החינוך יכול להימסר בינתיים ליגאל אלון, שכבר החזיק בו בעבר.

השמועה שרבין יכריז כמפ"ת, כנאום-סיכום שלו לפני הי הצבעה, על הרג הצוות הבא שלו.

אם יעשה כן, עשוי רבין ליטול במפת גם את דגל השינוי, אם הצוות יהיה באמת חדש, ויכלול שמוות חדשים ומושכים, יכריז לים צירי הוועידה להשתכנע כי נמצא הדגל שיאפשר להם ללכת לבחירות בראש מוצרם, וכי אין צורך בשינוי ראש-הממשלה עצמו.

אנשי פרס חששו כי זוהי הכוונה שמ"אחרי המאבק העקשני של אנשי רבין, התובעים כי רבין יהיה הנואם האחרון לפני ההצבעה. כי במיקרה זה לא יוכל פרס להשיב לו, ואולי לאלתר צעד נגדי. לפרס עצמו קשה להכריז על צוות אל-טרנטיבי, כי הוא הבטיח כל מישרה לאני שים רבים, בפירוש או במרומז, קיימים כמה וכמה מועמדים לכל תפקיד שיש בידי ראש-הממשלה חדש לחלק, וכל מועמד מא"מין שהוא-הוא יזכה. אם יצטרך פרס, למ"של, לפרש מי האשה שתהיה שרה בממ"שלתו, הוא יאבד, ב"במקום, את תמיכתו של כל הנשים האחרות.

אולם אנשי פרס היו עדיין רחוקים מ"יאוש. כמה שעות לפני הפתיחה החגיגית, הם האמינו שהכל ייתכן. כמו בקרב אמרי תי, שבו אין לדעת מראש מה תהיה תוצאת ההתנגשות הפיסית בין המינוי חיליים משני הצדדים, כך אין כל ביטחון מה יתרחש ברגע האחרון בוועידה.

אך נדמה שבשני הצדדים שררה האמונה כי רבין יש יתרחמה עי יריבו.

עברי-פי-פחת

יתן לומר כי עצם היווצרותו של מצב כזה הוא הישג גדול של שימעות פרס.